

Succes met het
lezen.

Dit stuk kan afwisselend worden gespeeld met het eerste stuk in dit genre: "Een oude Piet toch meeding met Sinterklaas", met dien verstande dat het éne jaar het eerste, het andere jaar het andere stuk kan worden gespeeld, voor ten dele hetzelfde publiek. (Eerste en tweede klassers). Het derde jaar kan dan het eerste stuk weer worden opgevoerd, aangezien de eerste-klassers dan inmiddels derde-klassers zijn geworden.

De stukken kunnen echter zonder bezwaar onafhankelijk van elkaar worden opgevoerd.

Het stuk speelt zich, voor wat betreft het eerste gedeelte, af in de keukens van Sinterklaas. Decor kan zeer eenvoudig worden gehouden: veel potten en pannen, waaronder enkele zeer grote (was) ketels of teilen. Een kist met deksel kan, op z'n kant, worden gebruikt als speculaas-oven. Een tafel, met beschilderd voorzetstuk, als fornuis.

De verteller speelt op het voor-toneel of voor het gesloten doek. Waar een proscenium aanwezig is, kan de tussenscene vóór het prosceniumdoek worden gespeeld.

PERSONAGES: De verteller: een clown (geen naam)
 De zwarte Pieten: Pieterbaas
 Langa Piet (naam)
 Dikke Piet (naam)
 Kleine Piet (naam)
 Luie Piet
 Oude Piet
 Grapjas-Piet (naam)

en - natuurlijk - Sinterklaas zelf persoonlijk.

VERTELLER: (komt op. Zingt) Sinterklaas kapoentje
 Gooi wat in mijn schoentje
 Gooi wat in mijn laarsje
 Dank u Sinterklaasje.

(spreekt) Dag jongens en meisjes. Daar zijn we dan. Dat is te zeggen: zijn jullie er allemaal? .... Ja? Goed zo. Dan gaan we beginnen. Want: tjonge, tjonge: ik ben toch zó blij dat vandaag... vandaag is! Al wel tien dagen lang heb ik het op mijn vingers uitgerekend (telt) Nog tien nachtjes slapen, toen nog... eh.. negen. Toen nog... zeven. Toen... wát? Acht? Welnee... (telt snel na) Ja natuurlijk: eerst was het nog acht. En toen nog zeven... (aftellend) zes, vijf, vier, drie, twee, één: ... hoerah! nu is het feest. Want dát is het vandaag: het feest van Sinterklaas. Sinterklaas, die helemaal uit Spanje hier naartoe is gekomen om... kadootjes uit te delen! En snoepgoed! Mmmm! Speculaas. En suikergoed. Daar ben ik dól op. Reken maar. Oh, niet van dat gewóne suikergoed, dat je in de winkels óók kunt kopen: nee. Het échte suikergoed, dat je soms wel in je schoen vindt, 's morgens vroeg - als je tenminste niet erg stout bent geweest! Maar dat zijn jullie natuurlijk nooit? ... Em. Dácht ik wel. Nou dan, dat échte suikergoed, dat maken de zwarte Pieten zélf. Want dat doen ze als ze niet hier zijn: dan bakken ze speculaas en maken ze suikergoed, de hele zomer door, om op tijd klaar te komen. Daar zijn ze het hele jaar lang mee bezig. En een drukte dat dat is! Want... het moet allemaal héél precies gebeuren. Speculaas bakken is een hele kunst. Als je eventjes niet oplet: hoepla: de speculaas is aangebrand! En pikzwarte speculaasjes.... Brrr: die smaken naar kolengruis. En als er iets misgaat met het suikergoed... bah, dan lijkt het wel levertraan. Want... eh... jullie moet het niet verder vertellen: maar er gáát wel eens

iets mis hoor, daar in de keuken van Sinterklaas! Jaja, de zwarte Pieten doen natuurlijk allemaal vreselijk hun best maar soms, soms gaat er wel eens iets verkeerd. Ja, er zijn zelfs wel eens jaren dat het er op lijkt of álles mis moet gaan. Zoals dit jaar... Oh, oh, oh, jongens wat een moeilijkheden hadden die zwarte Pieten... Maar, weet je wat? Laten we eens stiekem gaan kijken in de grote keuken, de grote speculaas- en snoepgoed-keuken van Sinterklaas. Zullen we dat eens doen? ... Ja?... Ik kan het niet goed horen. Jullie roepen zo zachtjes. Ja?... Da's beter. Goed dan: opgelet: we gaan met zijn allen een kijkje nemen in de keuken van Sint Nicolaas!

(Hij gaat iets terzijde staan, terwijl het doek opengaat. Op het toneel zijn de zwarte Pieten druk bezig. Er wordt in potten geroerd met enorme spanen, lepels en vorken. Er wordt - misschien - deeg gekneet .... van schuimplastic. Dozen en pakken worden aan- en afgesjouwd, iemand draagt een zak "suiker" aan, een ander een zak "meel" - beschilderde kussen - kortom: er heerst een grote bedrijvigheid, zonder dat de Pieten echter al teveel lawaai maken, zodat de teksten te verstaan blijven!)

VERTELLER: Het is nog een poosje vóór het Sinterklaasfeest. En dat is maar goed ook, want er valt nog verschrikkelijk veel te doen. De Pieten zijn druk bezig met speculaas bakken. En pepernoten. Ook maken ze snoepgoed. Hele dozen en kisten vol: suikergoed en Spaanse toverbollen en nog veel meer lekkers. Ze werken allemaal verschrikkelijk hard. Behalve die ene maar, met die grijze krulletjes. Dat is oude Piet. Die kan niet zo heel veel meer doen omdat-ie al zo verschrikkelijk oud is. Misschien wel honderd jaar of nóg meer. Daarom zit hij op de klok te kijken om te zien of het al tijd is om de speculaas uit de oven te halen. Daar wordt je niet zo moe van. En óók houdt Oude Piet heel veel van muziek en hij kan prachtig tuba

spelen. Dus studeert-ie ondertussen een klein beetje (vlug toonladdertje van de tuba) - hoor je wel? - en hij zorgt dat-ie mooi blijft glimmen. (Oude Piet gaat door met pooten aan de tuba) En die daar, die hele lange, dat is natuurlijk--- lange Piet. Jaja, die lange, die daar in die grote pot staat te roeren. Want... alle Pieten heten natuurlijk Piet, maar omdat Sinterklaas ze anders niet uit elkaar kon houden, heeft-ie ze allemaal een bij-naam gegeven: lange Piet, en oude Piet, dikke Piet en....

KLEINE PIET: (vlug naast hem, maakt een buiging) én slimme Piet! Dat ben ik!

VERTELLER: (lacht) Niks ervan jockebrok : jij bent kleine Piet.

KLEINE PIET: (boos) Dat zéppen ze. Maar dat is niet waar: ik ben helemaal niet klein! (gaat weer aan het werk).

VERTELLER: Jaja: ze vinden hun namen natuurlijk niet allemaal even leuk. Zo is er bijvoorbeeld eentje: die heet luie Piet. Hij is niet écht lui hoor, maar hij valt alsmaar weer in slaap! En als je slaapt, dan kún je niet werken. Eens zien, waar-ie is? Ah... Zie je dat. Daar heb je het alweer. (Luie Piet is op de voorgrond gekomen, hij gaapt en rekt zich uit) Hij wordt alsmaar slaperiger en slaperiger... (Luie Piet zet een pak, dat hij droeg, neer op de grond en gaat zitten) Nou is-ie op een gemakkelijk plekje gaan zitten en valt-ie natuurlijk in slaap! Maar je begrijpt zeker wel dat dát niet kan!

LUIE PIET: (geeuwt) Wat... oezaaah... wat kán er niet?

VERTELLER: Je kunt toch niet zomaar gaan liggen slapen, luie Piet? Moet jij soms niet werken?

LUIE PIET: Ach zeur toch niet zo! Ik... Oezaaaah... ik werk wél! Ik... uh... ik hou toezicht! Ja. Dát is het. Ik hou toezicht. Heel gewoon. Er moet toch

8

zeker iemand zijn die... oezaaaaah... die toezicht houdt? Anders gaat alles .... (gaapt weer en wordt alsmaar slaperiger)... alles... verkeerd... Toezicht houden is... oezaaaah... heel.... belangrijk, hoor... (slaapt en snurkt luid).

~~**LANGE PIET:**~~ (als hij het snurken hoort) Hela, jongens? Wat is dát nou?

OUDE PIET: Wat?

GRAPJAS-PIET: Wat is er?

KLEINE PIET: Is er iets niet in orde?

~~**LANGE PIET:**~~ Stil eens. Ik hóór iets raars.

(Zij luisteren. Luie Piet snurkt héél luid)

KLEINE PIET: Het lijkt wel...

OUDE PIET: .... een kikker!!! (Zeer luide snurk van Luie Piet).

GRAPJAS-PIET: Gossiemijne! Dan is het zeker een olifante-kikker!

~~**LANGE PIET:**~~ (is inmiddels op het geluid afgegaan en ontdekt de slaper) Hela?

KLEINE PIET: (komt dichterbij) Heb je nou ooit!

OUDE PIET: Wat is er?

GRAPJAS-PIET: Is dat de kikker?

~~**LANGE PIET:**~~ Ligt me die luiwannes wéér te slapen! En het is nog geen kwartier geleden dat ik 'm voor het laatst wakker heb gemaakt. (wil hem wakker maken)

GRAPJAS-PIET: Niet doen. Ssssst!

~ LANGE PIET: Niet doen? Waarom niet?

GRAPJAS-PIET: Ik weet iets leuks. Zullen we 'm eens te pakken nemen?

KLEINE PIET: Jaja, dát is leuk!

- LANGE PIET: Best hoor. Van mij mág het. Wat wil je doen?

GRAPJAS-PIET: Wacht maar eens. (Hij pakt een plumeau of lange veer. Van een afstand kittelt hij Luie Piet onder de neus)

LUIE PIET: Emmmm. (Hij broemt en slaat denkbeeldige vlieg weg)

(Alle Pieten lachen. Zelfde spel. Nu langer)

LUIE PIET: Emmm! (zelfde spel. Dan wordt hij mopperend wakker, terwijl hij wild om zich heen slaat. Kssst! Ga weg beest! Vort! (alle Pieten doen alsof ze weer aan het werk zijn. Luie Piet kijkt verbaasd om zich heen) Nou, daar begrijp ik niets van hoor. Wat kriebelde daar nou zo aan mijn neus? Het leek wel een hele grote bromvlieg. Of een... (gaapt) ... vlindertje. (Haalt de schouders op en gaapt weer). Begrijp er niks van hoor. Een... oaaaaah... vlindertje! Wat gek!... Een... oaaaaah... vlindertje op mijn neus... (gaat weer liggen) Een... oaaaaah... néusvlindertje... haha... o-aaaah... (snurkt weer)

OUDE PIET: Zie je dat? Hij gaat gewoon weer liggen slapen?!

GRAPJAS-PIET: Wacht eens: ik weet iets véél beters!

- LANGE PIET: Vooruit dan maar. Maar vlug wat, hoor. Anders komen we nóóit klaar.

GRAPJAS-PIET: (pakt een touw en bindt dit aan de ene kant aan het hengsel van een lege emmer. De andere kant aan het been van Luie Piet. Dan pakt hij een bekertje water) Ziezo. Moet je oplatten, jongens. Daar gaat-ie!

10

OUDE PIET: Voorzichtig hoor!

GRAPJAS-PIET: Reken maar. Een.. twee... hoepla! (Hij gooit het water over het hoofd van Luie Piet - of met het oog op de schmink misschien beter vlak achter diens hoofd)

LUIE PIET: (vliegt overeind) Help! Help! Ik verdrink! (als hij wegloopt komt romberderbcm - de emmer achter hem aan. Hij struikelt - valt - staat weer op en holt - valt weer enzovoort: het hele toneel rond, alsmaar luid jammerend) Help! Ik ga dood. Brand. Moord. Dieven. Moeder. Ze zitten me achterna. Ik wordt vermoord. Ze schieten! Ik zit vast!

(Alle Pieten hebben onbedaarlijk plezier. Tenslotte staat Luie Piet stil. Hij is nu pas goed wakker en begrijpt wat er aan de hand is. Hij maakt de emmer los)

LUIE PIET: Hè bah, wat flauw! Ik... ik schrok me een hoedje!

VERTELLER: Tja, dat kómt ervan als je niet werken wilt!

LUIE PIET: Ik werk wél! Ik werk juist vreselijk hard!

- ALLE PIETEN: Haha! Werken noemt-ie dat!

LUIE PIET: Ja! Ik werk veel harder dan jullie allemaal. En daarom moet ik zo nu en dan eventjes uitrusten!

- ALLE PIETEN: Uitrusten noemt-ie dat! Je lag gewoon te slapen! Uitrusten? Haha-ha! Slaapkop! (Ieder gaat weer aan het werk)

LUIE PIET: (steekt zijn tong uit) Béééé! (en... gaat ook maar weer aan het werk).

VERTELLER: Zie je wel: zó gaat dat in de keuken van Sinterklaas. Ze werken wel hard, al die zwarte Pieten, maar ze maken óók wel veel grapjes en soms.....

de tijd van de stomme film)

- ^{Wanze Piet} ALLEN: (lachen schaterend) Hahaha! Kijk nou eens! Dikke Piet is helemaal be-suikerd!
- GRAPJAS-PIET: (zingt) Piet is met zijn hoofdje in de suiker gevallen! Falderalderiere! Falderalderare!
- DIKKE PIET: (is stuntelig van de stoel afgeklommen en holt rond, zijn handen voor zich uitgestrekt, tastend) Ik kan niks zien. Help!
- LANGE PIET: Hij zit vol suiker, hahaha!
- OUDE PIET: Hij lijkt wel een spook, hahaha!
- GRAPJAS-PIET: En het smaakt zo vies! Baaah! Help!
- LANGE PIET: (vindt dat het nu lang genoeg heeft geduurd en pakt dikke Piet bij de arm) Hoo! Kom hier jij. Zo is het wel genoeg. En nu gauw naar de badkamer jij. Ga eerst je gezicht maar eens wassen. Kleine Piet: help jij hem eens even. (Kleine Piet pakt dikke Piet bij de arm. Samen af).
- LANGE PIET: (tot de anderen) Jongens: laten we nu alsjeblieft een beetje opschieten want het wordt alsmäär later en later en....
- OUDE PIET: Ooooh!.... Ooooooh!
- LANGE PIET: (wanhopig) Wat is er nou weer?
- OUDE PIET: (jammert Oooh... oohh...
- GRAPJAS-PIET: Wat heeft-ie?
- LUIE PIET: Ben je niet lekker, oude Piet?

- OUDE PIET: Oh ja. IK ben wel lekker, maar....
- GRAPJAS-PIET: (begrijpt het opeens) De speculaas!
- OUDE PIET: Jaja, de speculaas! Ik ben helemaal vergeten op de klok te kijken! (j rennen naar de "oven")
- LANGE PIET: Pas op. Da's natuurlijk gloeiend heet!
- LUIE PIET: Alle speculaas verbrand! Verschrikkelijk.
- OUDE PIET: En de pepernoten! Oooooh!
- GRAPJAS-PIET: Wat vreemd: de oven is helemaal niet heet!
- LUIE PIET: (voelt) Hij is helemaal koud!
- LANGE PIET: Hoe kan dat nou?
- OUDE PIET: (voor zichzelf) Allenaal zwarte pepernoten! Fikzwarte pepernoten! Oh, oh, oh!
- LANGE PIET: (trekt de deur van de oven open) Zwart? Welnee! Kijk nou eens! (Haalt een spierwitte "speculaaspop" tevoorschijn, nog helemaal slap)
- OUDE PIET: (slaat zijn handen voor zijn ogen) Nee nee. Ik durf niet te kijken. Verschrikkelijk. Helemaal verbrand. Helemaal zwart. Een zwarte specuaaspop.
- (PJAS-PIET: Een witte speculaaspop!
- OUDE PIET: Wát? (kijkt) Maar... hoe kan dat nou? Daar begrijp ik niets van....
- LANGE PIET: Oh, oh, oh : domoor! Je hebt het vuur vergeten aan te steken. De speculaas is niet verbrand : hij is niet eens gebakken.

Hela? Wat is dát? Zeg, zien jullie wat die dikke Piet daar aan het doen is? Die werkt hélemaal niet... Die is stiekum aan het snoepen gegaan! Wat een gulzigaard! Hij likt verdorie zomaar uit alle potten en pannen. Dat mág-ie natuurlijk niet!

(Inderdaad is dikke Piet na het vorig intermezzo niet zoals alle anderen aan het werk gegaan, maar op z'n tenen loopt-ie rond om achter de rug van de andere Pieten - en zonder dat die het zien - steeds uit alle potten en pannen en dozen te snoepen.)

DIKKE PIET: (zijn vingers aflikkend, als-ie van de ene pot naar de andere loopt) Mmmmm! Dát is lekker! Eens kijken of die daar óók zo lekker is? (Hij draait achter de rug van Lange Piet méé en - als deze even een andere kant opkijkt - neemt hij ock dáár weer een lik uit de pan)

Boeh... Bahhh... dat is... gewoon meel. Jakkas! (Nog steeds heeft niemand hem in de gaten. Hij gaat nu naar Grapjas-Piet, die met een groot pak chocoladekorrels "ergens" over aan het strooien is.) Hmm. Chocoladekorrels. Daar ben ik gek op. Eens even proeven. (Als Grapjas-Piet het pak even neerzet, pakt dikke Piet het stiekum weg en laat - achter hem staand - de chocola in zijn mond lopen. Grapjas-Piet wil het pak weer pakken, maar kan het natuurlijk niet vinden. Zoekpartij, onder, naast en op de tafel.)

GRAPJAS-PIET: Wat is dat nou? Waar is mijn chocola gebleven? (kijkt nog eens onder de tafel, kruipt op handen en voeten. Als hij weer overeind komt, heeft dikke Piet het pak gauw weer op de tafel gezet en loopt weg.)

GRAPJAS-PIET: Wat raar. Ik kan het niet vin... (Ziet het pak) Hee? Maar... wat is dát nou? Ik geloof dat ik een brilletje nodig heb. (gaat hoofdschuddend weer aan het werk)

DIKKE PIET: (bij een zeer grote ketel of teil, die op een verhoging staat, zo-

12

dat hij er nét niet in kan kijken.) Oooh! Dát is het suikergoed. Hoe kom ik daar bij? Wacht eens even... (Pakt een stoel en klimt erbij. Hij buigt zich voorover om uit de ketel te snoepen.)

VERTELLER: Dat loopt vást mis. Ja hoor: Kleine Piet heeft 'm al in de gaten gekregen.

KLEINE PIET: Fratvernauldereement! Knetavordruppeltjot! Wat een gemene snoeport! Dat zal ik 'm eens afleren! (Gaat erheen en wil dikke Piet een duw geven.)

VERTELLER: Hee, kleine Piet! Niet doen! Straks valt-ie er in.

KLEINE PIET: Nou, wat dan nog? Moet-ie maar niet uit de pan likken. Als-ie er in kukelt is het immers zijn eigen schuld? Een, twee... hoep! (Hij geeft Dikke Piet een duw en deze schiet inderdaad voorover in de ketel, zodat zijn armen en bovenlichaam er in terecht komen.)

DIKKE PIET: Oooh! Help! Bloeb-bloeb-bloeb!

ALLEN: (door elkaar) ^{gevoel} Wat is dát? ^{gevoel} Hee? ^{gevoel} Wat gebeurt er? ^{gevoel} Wat is er nou weer? ^{gevoel} Dikke Piet! ^{gevoel} Dikke Piet zit in de suikerketel!

DIKKE PIET: Help! Help! Ik - bloeb - bloeb - bloeb - ik stik!

LANGE PIET: Vlug jongens! Trekken! Trekken! (Er wordt aan dikke Piet's benen gesjord om hem eruit te trekken, terwijl anderen de ketel vasthouden, zodat die niet kan omkieperen. Tenslotte komt Dikke Piet tevoorschijn. Het mooiste is natuurlijk een masker te maken van watten, papier, schuimplastic of gips, dat dikke Piet snel op kan zetten terwijl hij voorover hangt. Als-ie dan overeind komt, gaat zijn hele gezicht schuil achter een dikke laag druipende "gesmolten suiker" - Een beetje het effect van de taart-smijtszenes uit

OUDE PIET: Oh, gelukkig!

LANGE PIET: Helemaal niet gelukkig. Zo komen we immers nooit klaar? Kom, laten we die speculaaspop maar weer gauw in de oven stoppen en.... deze keer goed opletten hoor, oude Piet!

OUDE PIET: Jajaja. Ik zal beginnen met het vuur uit te doen.

LANGE PIET: Néé! Je moet het eerst ááandoen!

OUDE PIET: Dat zeg ik toch: ik zal éérst de speculaas aandoen, en dan haal ik de pepernoten eruit en als het tijd is zal ik gauw het vuur aansteken.

LANGE PIET: Nee, oude Piet. Je moet éérst het vuur aansteken en...

OUDE PIET: (haastig) Jajaja, dat bedoel ik ook. En dan de pepernoten aansteken en dán de speculaas!

LUIE PIET: Wacht maar even oude Piet. Ik zal je wel even helpen.

VERTELLER: En dat is maar goed ook. Want van de schrik is oude Piet helemaal in de war geraakt. Maar ze gaan nu allemaal weer aan het werk. Tenminste .... dat probéren ze. Want Pieterbaas komt eraan. Pieterbaas, nou dat is de báás van alle Pieten. Hij vertelt ze iedere dag wat ze moeten gaan doen en 's avonds bespreekt-ie alles met Sinterklaas zelf. En dan rekenen ze samen uit wat er nog gedaan moet worden en hoeveel suiker er nog bijgekocht moet worden, hoeveel meel en hoeveel chocola en daarmee heeft Pieterbaas het verschrikkelijk druk. Maar... nu heeft-ie in de badkamer dikke Piet en kleine Piet gevonden. En die hebben 'm natuurlijk alles moeten vertellen wat er is gebeurd. Ik geloof.... ik geloof dat Pieterbaas vreselijk boos geworden is. (kijkt) Ja hoor, daar komt-ie al aan. Ik denk dat ik nu maar zolang wegga. Dááág! Tot straks! (snel voor af).

16

PIETERBAAS: (op met dikke en kleine Piet) Pieten! Zwarte, zwarte Pieten allemaal. Kom hier en luister! (De Pieten houden op met werken en komen bij hem staan). Wat moet ik allemaal horen? Het is me wat moois. Wát zeg ik: het is me wat lélijks! Sapperdepapper! Knotsverdruppeltje. Seldernarije! Denk ik dat jullie hard aan het werk zijn. Denk ik dat jullie goed je best doen en lekker opschieten, maar - nee hoor - zijn jullie me daar een beetje aan het spelen gegaan! Zijn jullie me daar zo'n beetje aan het kopje duikelen in de suikerpot! Zijn jullie zomaar een beetje aan het snoepen gegaan!

LANGE PIET: Welnee Pieterbaas. We hebben echt ons best gedaan.

GRAPJAS-PIET: Er is hier maar één snoepdje!

DIKKE PIET: (schuldig) En dat was ik. Maar ik zal het nooit meer doen, Pieterbaas.

PIETERBAAS: Jaja, dat kén ik. Dat heb je al honderd keer beloofd. Maar kijk eens wat een dikke buik of je hebt?! En waar komt dat van? Van al het snoepen dat je doet!

OUDE PIET: Maar het is ook allemaal zo lekker, hó dikke Piet?

DIKKE PIET: Lekker? Oh nee hoor. Het was juist helemaal niet lekker. Het was verschrikkelijk vies!

LANGE PIET: Vies?

LUIE PIET: Kom nou!

DIKKE PIET: Jaja: vies. Het smaakte verschrikkelijk zout!

LANGE PIET: Je bent betoeterd!

~~KLEINE PIET~~: Zout zegt-ie. Haha! Het was de súkerketel!

DIKKE PIET: (koppig) En tóch smaakte het zout! Niks lekker hoor! Bah!

GRAPJAS-PIET: Nijs lekker? Jij bent niet lekker, geloof ik.

~~KLEINE PIET~~: Suikergoed smaakt toch niet zóut, domkop!

DIKKE PIET: Dan is het dus geen suikergoed wat er in die ketel zit.

~~KLEINE PIET~~: Dat is het wel : hier - ik heb er al minstens zeventig dozen vol suikerbeesten van gemaakt.

DIKKE PIET: Dan zijn het zoute suikerbeesten!

~~KLEINE PIET~~: Zoete suikerbeesten!

DIKKE PIET: Zout!

~~KLEINE PIET~~: Zoet! (deze tekst vlugger en vlugger)

DIKKE PIET: Nietwaar!

~~KLEINE PIET~~: Welwaar!

DIKKE PIET: Nietes.

~~KLEINE PIET~~: Welles.

DIKKE PIET: Née

~~KLEINE PIET~~: Ja.

PIETERBAAS: Stilte! Wat zullen we nou krijgen!? (tot lange Piet) Wat zit er in die ketel?

~~LANGE PIET~~: Gesmolten suiker. Om er suikergoed van te maken.

PIETERBAAS: (tot dikke Piet) Zie je nou wel?!

DIKKE PIET: Het spijt me Pieterbaas. Maar tóch smaakt het zóut.

GRAPJAS-PIET: Dan is het toch geen súkergoed: dan is het zóutergoed, hahaha.

DIKKE PIET: (hem na-bauwend) Nou: proef het dan zelf: ha-ha-ha !

PIETERBAAS: Ik geloof dat ik dat inderdaad maar eens moet doen. Kleine Piet: breng me eens een van je suikerbeesten.

~~KLEINE PIET~~: Alstublieft Pieterbaas.

PIETERBAAS: Nu zullen we eens zien. (neemt een hap) Aaah! bah! Boeh! Brrr!
(proest en kucht) Wat vies! Dat is geen suiker! Dat is zóut!

DIKKE PIET: Zie je nou wel. Ik zéi 't toch wel.

ALLEN: Ooh! ^{Kane} Verschrikkelijk! ^{lanc} Zoe bestaat het. ^{*Grap} Wat érg! ^{Cude} Ontzettend.

PIETERBAAS: Jongens: dat is verschrikkelijk! Hoeveel dozen van die zoute beesten heb jij al gemaakt?

~~KLEINE PIET~~: Oh... 'n stuk of zeventig, Pieterbaas. Misschien wel tachtig.

GRAPJAS-PIET: En ik heb het óók gebruikt. Om toverballen van te maken en een heleboel andere snoepjes. Wel honderd dozen vol.

PIETERBAAS: Takker-de-takker! Wie is die sufferd, die dat heeft gedaan?

~~LANGE PIET~~: (tegen Grapjas-Piet) Da's jouw schuld natuurlijk!

GRAPJAS-PIET: Míjn schuld?

~~LANGE PIET~~: Altijd grapjes maken, hè? Jij hebt natuurlijk voor de grap de sui-

kerzakken en de zoutzakken verwisseld.

GRAPJAS-PIET: Welnee. Dat heb ik helemaal niet gedaan. Jij hebt het natuurlijk zélf gedaan, sufferd!

~~LANGE PIET~~: Ik? Nee hoor. Ik kijk wel uit!

~~KLEINE PIET~~: En ik heb het ook niet gedaan.

OUDE PIET: En ik.... Ooooh! (holt weg)

PIETERBAAS: Wat is er?

OUDE PIET: (bij de oven) Mijn speculaas! Gelukkig! Nét op tijd. (Begint er de speculaaspoppen uit te halen en op tafel te leggen).

~~LANGE PIET~~: Oh, gelukkig.

PIETERBAAS: Ja hoor nou eens, jongens. Iemand moet het toch gedaan hebben! Waar of niet?

~~LANGE PIET~~: Tja... naar wie?

~~KLEINE PIET~~: Wie?

LUIE PIET: Wie?

GRAPJAS-PIET: (zingend) Wie? Wie? Wie?

Wie heeft er zou in het suikergoed gedaan?

ALLEN: Wie heeft dat gedaan? Wie heeft dat gedaan? ~~Waarom?~~

GRAPJAS-PIET: Alle kinderen-roepen: "Bah! Het lijkt wel levertraan!"

ALLEN: Wie heeft er zou in het suikergoed gedaan? ^{Waarom?} Wie? Wie? Wie?

PIETERBAAS: 'k Zou die domme vent wel om zijn oren willen slaan.

20

ALLEN: Wie heeft dat gedaan? Wie heeft dat gedaan?

~~LANGE PIET~~: Moeten we verdikkie weer opnieuw beginnen gaan!

ALLEN: Wie heeft er zout in het suikergoed gedaan? Wie? Wie? Wie? ~~Waarom?~~

ALLEN: (zeer vlug achter elkaar, op elkaar wijzend)

~~LANGE PIET~~: Ik niet....

ALLEN: Hij niet!

LUIE PIET: ... en ik niet....

ALLEN: Hij niet!

~~OUDE PIET~~: ... en ik niet....

ALLEN: Hij niet!

~~KLEINE PIET~~: .... en ik niet....

ALLEN: Hij niet!

GRAPJAS-PIET: ... maar ik....

ALLEN: Hij????

GRAPJAS-PIET: ... óók niet!

ALLEN: Oooh!

~~LANGE PIET~~: Misschien was het wel een schurk?

OUDE PIET: Of een dief?

LUIE PIET: Of een inbreker?

~~KLEINE PIET~~: Of een moordenaar? Huu!

GRAPJAS-PIET: Of een spook? Boeh!

PIETERBAAS: Nee hoor. Da's allemaal maar onzin. Een van jullie heeft het natuurlijk gedaan. Maar, wacht eens, daar komen we heel gemakkelijk achter: wie heeft vanmorgen vroeg de suiker in de ketel gedaan?

ALLEN: (op zichzelf wijzend) Ik!

PIETERBAAS: Wat nou?

~~LANGE PIET~~: Ja Pieterbaas. We hebben er allemaal suiker ingedaan.
 LUIE PIET: Om vlugger klaar te zijn.... (ook deze tekst gaat zeer vlug)
~~OUDE PIET~~: Allemaal één zak vol.
 KLEINE PIET: Tot er niet meer bij kon.
 GRAPJAS-PIET: En toen zat-ie vol.
~~LANGE PIET~~: We hebben met zijn allen de suiker....
 OUDE PIET: .... uit de kelder gehaald....
 LUIE PIET: ... en naar boven gebracht....
 KLEINE PIET: ... en - hoepla - ....
 GRAPJAS-PIET: .... in de ketel gegooid, en....
 ALLEN: (verschrikt) Oooh!
 PIETERBAAS: Ik begrijp het al. In de kelder hebben jullie de verkeerde zakken gepakt. Het is me wat moeis hoor.
 ALLEN: (door elkaar) Oh ^{lange} natuurlijk. Wat een ^{oude} sufferds zijn we geweest. Wat dom. ^{luis}
 Wat een ^{kleine} domkoppen. Wat een ^{grijp je} uilskuikens.
 PIETERBAAS: Stilte. Jullie begrijpen natuurlijk wel, dat dat zo niet langer kan. Nu zijn we weer een hele dag kwijt. Straks moeten we naar Nederland en dan is er helemaal geen snoepgoed voor de kinderen.
 GRAPJAS-PIET: Alleen maar zoutjes!
 ALLEN: Bah! Boeh! Jakkes! uuuuh!

~~LANGE PIET~~: We zullen meteen opnieuw beginnen, Pieterbaas.
 ALLEN: Ja hoor. ^{dikke} Maken we ^{oude} meteen in orde. Aan het werk. Vooruit dan maar. Kom. ^{speel met pi et}
 (lopen weg naar alle richtingen en willen weer aan het werk gaan) ~~(zangen)~~
 PIETERBAAS: Nee nee. Niks ervan. Dat doen jullie straks maar. Het is nu tijd voor de zangles.
~~LANGE PIET~~: (zonder enthousiasme) Oh ja. De zangles.
 LUIE PIET: (gapend) Jaja... oaaaah.... zangles.... oaaaah!
~~OUDE PIET~~: Ha, zangles. (pakt zijn tuba).
 KLEINE PIET: Zingen? Bah!
 GRAPJAS-PIET: (zingt heel snel) Do-re-mi-fa-sol
 De koster heeft een bol.... hoed!
 ALLEN: Hahaha.
 PIETERBAAS: Stilte. We gaan beginnen. (Pieter komen allemaal in een rij staan. Misschien wordt er een muziekstandaard neergezet. Een dirigeerstok?) Ziezo. Zing nu eerst allemaal eens na: (zingt) Do!
 ALLEN: (door elkaar, op verschillende toonhoogten en dus - uiteraard - zéér vals) Dooo!
 PIETERBAAS: (slaat de handen voor zijn oren) Oooh! Verschrikkelijk. Ontzettend. Het lijkt nergens naar. Laten we het maar eerst eens om de beurt proberen. (zingt voor) Mi mi mi. Jij. (wijst op Lange Piet)
~~LANGE PIET~~: Mi mi mi.

PIETERBAAS: Goed. Jij? (wijst op luie Piet)

LUIE PIET: Mi-mi... (geeuwt) mieieieh....

PIETERBAAS: Afschuwelijk. Jij. (wijst op kleine Piet)

KLEINE PIET: Mi.mimimimimi....

PIETERBAAS: Stop! Jij? (oude Piet)

OUDE PIET: (op de tuba) Mimimi. (twee kansen: het is wél of niet de goede toon.
Als 't 'm niet is: gelach en schouderophalen van Pieterbaas. Is het de
goeie dan knikt-ie goedkeurend)

PIETERBAAS: En jij nog? (Crapjas-Piet)

~~GRAPJAS-PIET~~: Mi-mi-mauw...!

ALLEN: (lachen)

PIETERBAAS: Stilte. En laten we nu eens zien wat jullie van de liedjes terecht
brengen. Heeft iedereen gisteravond de woorden van buiten geleerd?

ALLEN: Ja. Jaja. Natuurlijk. Wat dácht u? Nou en of. Ja hoor.

PIETERBAAS: Doe te beter. Maar laten we het tóch maar eens overhoren. Jij
lange Piet: Zie ginds komt de stoomboot...?

~~LANGE PIET~~: Oooh, wat leuk. Wáár?

PIETERBAAS: Waar? Wat bedoel je?!

~~LANGE PIET~~: (enthousiast) Waar is de stoomboot?

PIETERBAAS: (wanhopig) Wélke stoomboot? Waar héb je het over?

24

~~LANGE PIET~~: (legt uit) U zei: daarginds komt de stoomboot! Nou! Ik zie niks...
Er is helemaal geen stoomboot!

ALLEN: (lachen)

PIETERBAAS: (woedend) Oooh! Dubbelgestoomde domkop die je bent! Luister: dat
is het liedje! Een Sinterklaasliedje dat jij gisteren van buiten had moe-
ten leren. De eerste regel is: zie ginds komt de stoomboot!

~~LANGE PIET~~: (probeert zich groot te houden) Oh. Bedoelt u dát! Dat liedje!
Ja hoor. Dat kén ik heus wel.

PIETERBAAS: Ia's tenminste iets. Goed: wat ik wil weten: hoe is de tekst van
dat liedje verder? Nou? Vlug een beetje.

~~LANGE PIET~~: Oh... eh... (zingt) Zie ginds komt de stoomboot... uh... makkers
staakt uw wild geraas!

ALLEN: (lachend) Hahahaha. Hellemal fout. Wat een sukkel. Wat een domocr. Hij
kent zijn les niet.

PIETERBAAS: (woedend) Stilte. (tot lange Piet) Jij... jij bent niet alleen
maar een domkop... jij bent een oliebol! Jij bent een... een ... een drie-
dubbel dwarsgebakken ulevel! Een ... een afgebladderde schuiftrompet! Dát
ben ja!

ALLEN: (vol "afgrijzen") Ooooooh!

PIETERBAAS: Stilte. Volgende. Kleine Piet? Ken jij het wél?

~~KLEINE PIET~~: Ikke?... Uh... jjja. Ja hoor. Ik wel.

PIETERBAAS: Goed. Zing het maar eens.

~~KLEINE PIET~~: Wie? Ikke?

PIETERBAAS: Ja!!!

~~KLEINE PIET~~: Maar als ik het al kén... dan hóef ik het toch niet meer te zingen? Oh, enne... ("kucht" aandoenlijk)... uche, uche... ik ben vreselijk verkouden. Ik heb pijn in mijn keel.... uche, uche, uche. Au, au, wat doet mijn keel zeer! Uche, uche...

PIETERBAAS: (ongeduldig) Hindert niet. Zing tóch maar. (Zegt het begin van de tekst "uitnodigend" voor) Zie ginds komt de stoomboot uit... nou?... Spanje weer aan... Toe dan?... Hij brengt ons... Nou?

~~KLEINE PIET~~: (wanhopig zoekend) Hij brengt ons... hij brengt ons Sinterklaasje, Sinterklaasje goede man... Bonne, bonne, bonne... (Gaat uit als een nachtkars en hij stopt verbouwereerd).

ALLEN: (lachen als tevoren)

~~KLEINE PIET~~: (nijdig) Oh, ik kén het heus wel hoor. Ik... uh... uh.. ik ben alleen de tékst vergeten.

PIETERBAAS: (min of meer berustend) Jaja. Dat mérk ik. Het is érg hoor. Het is verschrikkelijk. Als jullie je les niet beter leert dan valt het hele Sinterklaasfeest in duigen. Laten we eens een héél eenvoudig liedje proberen.

OUDE PIET: (op de tuba) Sinterklaasje bonne, bonne, bonne.

~~ALLEN~~: Jajaja. Da's fijn. Da's niet zo moeilijk. Da's een mooi liedje. Dat kén ik wel hoor.

PIETERBAAS: Gelukkig. Opgelet dan: daar gaat - ie. (Hij slaat de maat. Het

gaat zowaar redelijk goed)

ALLEN: Sinterklaasje bonne, bonne, bonne,
Gooi wat in mijn lege tonnen,
Gooi wat in mijn laarsje,
Dank u Sinterklaasje.

(s ze klaar zijn gaat dikke Piet echter in zijn eentje verder, alwaar de "a" van het laatste Sinterklaasje herhalend)

DIKKE PIET: (benauwd) Aaaaah.... aaaaaaaah..... aaaaaah....

ALLEN: Hee? Stop! Schei uit. Het is al lang afgelopen. Hou je mond.

DIKKE PIET: Aaaaah.... aaaaaah.... (wijst op zijn mond die hij kennelijk niet meer dicht kan krijgen; schudt "nee")

PIETERBAAS: Wat zullen we nou beleven?

OUDE PIET: Hij kan niet meer ophouden!

~~DIKKE PIET~~: Hij kan zijn mond niet meer dichtkrijgen.

OUDE PIET: Verschrikkelijk.

~~KLEINE PIET~~: We moeten de dokter halen.

PIETERBAAS: Wat is dát nou voor onzin? (tegen dikke Piet) Hee? Houd op!

DIKKE PIET: (schudt benauwd "nee", haalt zijn schouders verontschuldigend op en gaat door) Aaaaah.... aaaaaah....

~~DIKKE PIET~~: (houdt zijn hand over dikke Piet's mond. Stilte)

ALLEN: Hèhè! (als Lange Piet zijn hand weer weghaalt gaat dikke Piet echter

weer verder)

DIKKE PIET: Aaaaaah.... aaaaaah....

(Zelfde spel. Steeds vlugger. Hand ervoor: stilte. Hand weg: "Aaaah...")

LUIE PIET: (kijkt in dikke Piet's mond) Hee? Ik zie het al!

PIETERBAAS: Wat?

LUIE PIET: Er zit iets tussen zijn kiezen! Daàrom kan-ie zijn mond natuurlijk niet meer dicht krijgen.

ALLEN: ^{hoor} Ooooh! ^{hoor} Laat eens ^{hoor} kijken. ^{hoor} Wat is het? ^{hoor} Wat kan dat zijn? ^{hoor} Hoe komt dat nou? ^{hoor} Wat gek.

PIETERBAAS: (met een vergrootglas) Laat eens kijken.... Jaja: ik zie het al hoor. Het lijkt wel.... het lijkt wel een stuk speculaas! (tegen dikke Piet) Zeg ereis even: heb jij van de speculaas gesnoept?

DIKKE PIET: Aaaaaah....aaaaah....(knikt jaja.)

~~LANGE PIET~~: Domkop. De speculaas was natuurlijk nog niet gaar. Die moest eerst nog hard worden.

DIKKE PIET: (als tevoren: jaja.)

~~OUDE PIET~~: En nu is de speculaas hard geworden tussen zijn kiezen.

PIETERBAAS: Laten we maar eens proberen of we het er nog uit kunnen krijgen. (probeert het met zijn vingers) Nee.... Nee... ik kan er niet bij.

GRAPJAS-PIET: Zal ik de tandarts even gaan halen?

DIKKE PIET: Aaaaaah.... Aaaaaah.... (schudt : nee-nee).

28

~~LANGE PIET~~: Als we 'm eens flink door elkaar schudden?

PIETERBAAS: Laten we dat maar eens proberen. (zij pakken hem aan twee kanten beet en "schudden")

~~OUDE PIET~~: Het helpt niks.

~~KLEINE PIET~~ Weet je wat we moeten doen? We moesten 'm een schop geven!

~~GRAPJAS-PIET~~: Jaja. Onder de ... onderkant van zijn broek!

ALLEN: Jaja. Natuurlijk. Dat is het. Dat moesten we doen. Gewoon een ^{grappige} schop onder zijn broek.

DIKKE PIET: (schudt angstig zijn hoofd : nee-nee en probeert weg te lopen.)

PIETERBAAS: Kom hier jij! (grappige holpartij. Tenslotte wordt dikke Piet gevangen en naar midden toneel gebracht.) Domkop, wou je wegllopen? Dan kunnen we je immers niet helpen? Ga maar eens voorover staan. Vooruit. Ik weet wel dat het niet leuk is, maar het is je eigen schuld hoor.

(Luie Piet en Lange Piet nemen de dikke tussen zich in; gezicht naar de zaal. Pieterbaas neemt een aanloop)

PIETERBAAS: Daar gaat-ie hoor: één... twee.... drie!

(Uiteraard neemt Pieterbaas een reuze aanloop, maakt een enorme zwaai met zijn been, maar de schop zélf asjeblijft niet écht hard. Dikke Piet wil óók nog graag wat langer mee! Alle vier vallen ze op de grond.)

PIETERBAAS: (overeind krabbelend) Alsjeblieft! Daar is het! (Hij houdt een groot stuk speculaas omhoog).

DIKKE PIET: (zijn kaak masserend) Gossiepietje! Ik ben blij dat het er weer uit is hoor!

~~MANSD~~ PIET: Wat een snoeperd!

OUDE PIET: Wat zonde van mijn speculaas.

KLEINE PIET: Je lijkt holle-bolle-Gijs wel!

GRAPJAS-PIET: Een holle-bolle-Gijs die halve gare speculaas eet. Haha!

PIETERBAAS: Hoor eens jongens. Nu is het welletjes geweest. Als het zo door gaat zie ik het er nog van komen dat Sinterklaas dit jaar niet alleen zonder snoepgoed, maar óók nog zonder zwarte Pieten naar Nederland toe moet. En dat willen jullie toch zeker niet?

ALLEN: Nee nee. Wij willen ^{alleen} mae, hoor. Stel je voor. ^{zoude} Verschrikkelijk. Zonder zwarte Pieten?!

PIETERBAAS: Daarom. Jullie moesten nu eerst maar eens gauw gaan beginnen al die zoute rommel op te ruimen. En dan maken jullie die zoute ketel heel goed schoon...

~~KLEINE~~ PIET: En doen we er wéér suiker in.

OUDE PIET: Maar nu échte...!

PIETERBAAS: Dat zal je gerajen zijn! Enne... vanavond hebben jullie straf. Voor straf leren jullie vijf Sinterklaasliedjes van buiten.

LUIE PIET: Vijf? Wat... oeaaaaah.... wat veel!

PIETERBAAS: Vijf! En zorg dat je ze morgen kunt dromen! Je moet ze van voren naar achteren kennen en van achteren naar voren.

DIKKE PIET: (zingt vlug - al zingt hij de woorden van achteren naar voren, met de melodie is dit uiteraard erg moeilijk. Hij zingt dus zo maar een melo-

30

dietje). Gekomen is avondje heerlijk het, geraas wild uw staakt makkers, bomen de door schijnt maan de zie.

ALLEN: Wat is dat nou? Wat heeft-ie? Hij wordt niet lekker. Hij is ziek. De ^{Speelgoed} speculaas is 'm in z'n keel blijven stoken.

PIETERBAAS: Wat is dat dikke Piet? Wat stelt dat voor?

DIKKE PIET: Dat is "Zie de maan schijnt door de bomen", van achteren naar voren (zingt weer):

Sinterklaas van avondje het
Gekomen is avondje heerlijk het
geraas wild uw staakt makkers
bomen de door maan schijnt....

PIETERBAAS: Verschrikkelijk. Hou op. Dat lijkt nergens op.

DIKKE PIET: U hebt toch zélf gezegd....

PIETERBAAS: Goed, goed. Maar nu dan maar alleen gewoen : van voren naar achteren. En nu : aan het werk. Allemaal!

(Zij beginnen ijverig te werken, terwijl het doek dichtgaat. De verteller is inmiddels - voor het doek - weer teruggekomen).

VERTELLER: Tja, ja, jongens: nou hebben jullie het zélf ook eens gezien. Het gaat niet altijd allemaal even gemakkelijk in het paleis van Sinterklaas. Maarre... de zwarte Pieten hebben gelukkig heel, heel hard gewerkt en alles weer in orde te krijgen. Het suikergoed hebben ze natuurlijk weg moeten gooien, want dat smaakte vreselijk vies. Ze hebben ook waer nieuwe speculaas bij-gebakken. Ze hebben kadootjes ingepakt en in de stoomboot geladen: pakken en kisten vol. En daarna zijn ze met Sinterklaas samen

aan boord gestapt en... kijk! Kijk! Daar komt de stoomboot al aan! (Hij zet het zingen in).

(Zingen: Zie ginds komt de stoomboot)

Inderdaad komt de stoomboot aanvaren. Dit is een eenvoudig te maken decorstuk, dat zo mooi of zo simpel kan zijn als men wil. Een suggestie: een stoomboot naar het model van een kindertekening vergroot tot ongeveer twee à tweeënhalve meter lang. De boot kan van karton worden gemaakt, met aan de achterkant dwarslatten en handvatten voor de dragers. Aan de onderkant hangt een gordijn tot op de grond, zodat de benen van de dragers niet zichtbaar zijn. Misschien op dit gordijn, dat dezelfde kleur kan hebben als het proscenium-dock of als het voorgordijn, vissen of "golven" van de woelige zee. Achter het stuk lopen, behalve de dragers ook spelers mee met elk twee handpoppen: zwarte Pieten en Sinterklaas, die vanaf de boot kunnen wuiven en springen. Knappe knutselaars kunnen hier hun lusten op bot vieren tot en met het huppelende paard, maar nodig is dit niet.

VERTELLER: Ojonge, jonge wat een mooie boot is dat. En aan boord dansen de zwarte Pieten in het rond. Ze zijn natuurlijk wát blij dat alles nog op tijd is klaas gekomen.

(De boot, die uiterst langzaam vooruitgaat, is nu ongeveer midden op het toneel en stopt. De dragers "volgen" de tekst, d.w.z. als het stormt gaat de boot hevig op en neer. Hij gaat zelfs achteruit, komt dan tot rust en vaart weer vooruit, om tenslotte aan de andere kant van het toneel weer "af" te gaan)

VERTELLER: Maar jongens: wat is dat? De golven worden alsmaar hoger. Zwarte Pieten: hou je vast: dat wordt stormweer. En het gaat nog steeds harder

32

waaien. Kijk het schip eens tekeer gaan! Het is wel een mooie boot, maar als het zo vreselijk hard blijft stormen dan kan de boot er natuurlijk niet meer tegenop. Zie je wel? Daar heb je het al. De stormwind blaast nu zo vreselijk hard dat de boot niet vóóruit, maar áchteruit begint te varen. Oh, oh, dat is verschrikkelijk. Straks komt Sinterklaas in Afrika. Of in Amerika. Dat is natuurlijk wel leuk voor de kinderen die dáár wonen, maar aan wachten wij voer niks! En dat is ook niet leuk. (roept) Heia: zee! Bedaar eens een beetje. Dit is de boot van Sinterklaas. Straks raken alle kadootjes door elkaar. (tot de zaal) Jongens: we moeten die zee een beetje tot bedaren zien te brengen hoor. Laten we het maar eens met een liedje proberen. (zingt) Zie de maan schijnt door de bomen, makkers staakt uw wild geraas... (eerste couplet)

(Inderdaad: de storm neemt af en de boot vaart weer vooruit, om, onder het zingen van de zaal, tussen de coulissen te verdwijnen.)

VERTELLER: Fijn jongens. Het heeft goed geholpen. De zee is rustig geworden en de boot kan weer verder varen naar Nederland toe. De Pieten zijn niet bang meer en ook Sinterklaas zólf is weer aan dek gekomen. Kijk ze allemaal eens zwaaïen! (roept en wuift) Dáá Sinterklaasje. (Zingen) Dag Sinterklaasje, dáá, dáá... (enz. Hij kijkt de boot na tussen de coulissen) En daar gaat de boot. Hij is nu bijna in Nederland. Nog heel eventjes en hij ligt aan de kade. Ze gooien de trossen uit. Daar gaat de loopplank. En... ja hoor! Daar is-ie! Sinterklaas is aangekomen! (zingen: Sinterklaas is aangekomen... enz.)

In het nu volgende deel is voor de spelers zeer veel vrijheid. Geen aardse schrijver zal namelijk aan de goed-heilig man de hemelse teksten kunnen voor-schrijven en Sinterklaas spreekt dus ad libitum... Bovendien zal elke Sinterklaas - pardon - zal de éne onenige Sinterklaas in vele, vele vormen en ver-

schijningen zijn gedrag en tekst aanpassen aan de plaatselijke omstandigheden. Daarom alleen enkele essentieel noodzakelijke aanwijzingen voor de verdere gedragingen van het "lager" personeel en een - eerbiedig - verzoek aan Sinterklaas ze met enkele noodzakelijke teksten ter wille te zijn.

Onder het zingen van het laatste lied komen eerst de Pieten op van alle kanten. Waar mogelijk van achter uit de zaal, of van terzijde. Zij worden gevolgd door Sinterklaas. Allen komen tenslotte op het toneel terecht waar Sinterklaas zijn toespraak kan beginnen.

Voorts volgt de gebruikelijke Sinterklaasviering, met één invoeging als hieronder:

^{oppiet}
SINTERKLAAS: Kinderen, jullie weten dat de zwarte Pieten heel hard hebben gewerkt om alles op tijd klaar te krijgen voor mijn feest. Ik vind daarom dat ze best een beloning hebben verdiend ^{om die dikke pech die heeft} ^{groepjes} ^{verloopt}

PIETEN: (door elkaar) Hoera! 'n Beloning! Wij krijgen óók wat! Dat willen we best! Dat hebben we best verdiend!

SINTERKLAAS: Zo is het. Daarom: Pieterbaas: pak die doos (dat pakje, die zak) eens. Jaja, maak maar open.

PIETERBAAS: Oooh! Wat lekker!

~~LANGE PIET~~: Suikerbeesten!

KLEINE PIET: Tóch een suikerbeest!

^{de pech}
OUDE PIET: Daar ben ik dól op!

GRAPJAS-PIET: Zó wil ik best besuikerd zijn hoor!

SINTERKLAAS: Er is er voor jullie allemaal één.

PIETERBAAS: Mogen we ze nú hebben ^{oppiet} Sinterklaas?

SINTERKLAAS: Jaja, Pieterbaas. Deel ze maar uit.

ALLE PIETEN: (pakken een suikerbeest. Dan in koor) Dankuwel, ^{pieterbaas} ^{oppiet} Sinterklaas. (Ze nemen allemaal tegelijk een hap) Boeh! Baaah! Brrrr! Aaaah! James! Ooch! (Ze maken de vreemdste bokkesprongen)

SINTERKLAAS: Wat is dat nou?

PIETERBAAS: Het is... bah... het is pout!

^{de pech}
OUDE PIET: Het smaakt afschuwelijk.

~~LANGE PIET~~: Het is het verkeerde suikergoed.

SINTERKLAAS: Hoe kan dat Pieterbaas?

PIETERBAAS: Oh, ^{oppiet} Sinterklaas. Het is verschrikkelijk. Ik denk dat we tóch niet goed hebben opgelet.

^{de pech}
OUDE PIET: We dachten dat we alle dozen met zoutergoed hadden weggegooid.

~~LANGE PIET~~: Maar we hebben ons zeker vergist.

KLEINE PIET: We zijn één doos vergeten.

GRAPJAS-PIET: Misschien wel twee!

~~LANGE PIET~~: Of drie?

PIETERBAAS: Verschrikkelijk. Het spijt me vreselijk ^{oppiet} Sinterklaas.

SINTERKLAAS: (bromt) Dat is me wat moois. Dus nu zit er tóch nog van dat zoute suikergoed tussen de kadootjes. (tegen de zaal) Kinderen. Ik hóóp natuurlijk dat dit de laatste doos is geweest. Maar als jullie straks suikergoed krijgen, zul je dan heel voorzichtig zijn? En zul je het éérsst goed